

Brüsszel, 2017. június 8.
(OR. en)

10043/17

Intézményközi referenciaszámok:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

**FISC 130
ECOFIN 504
UD 145**

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126 14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127
Tárgy:	<ul style="list-style-type: none">– Javaslat – A Tanács irányelve a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról– Javaslat – A Tanács végrehajtási rendelete a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról <p>= Elnökségi kompromisszum</p>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti bizottsági javaslatokra vonatkozó legutóbbi elnökségi kompromisszumos szöveget.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv³ különös szabályozásokról rendelkezik a nem letelepedett adóalanyok által nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, műsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat érintő hozzáadottérték-adó (héta) felszámítására vonatkozóan.
- (2) A 2009/132/EK tanácsi irányelv⁴ az elhanyagolható értékű, kis küldemények behozatalára vonatkozóan héamentességről rendelkezik.
- (3) A 2015. január 1-jén bevezetett, említett különös szabályozások értékelése több olyan területet is feltárt, amely tökéletesítésre szorul. Elsősorban, a valamely tagállamban letelepedett, más tagállamokban alkalmanként ilyen szolgáltatásokat nyújtó mikro-vállalkozások esetében csökkenteni kell azokat a terheket, amelyek a letelepedésük helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban felmerülő héakötelezettségek teljesítéséből fakadnak. Ezért be kell vezetni egy olyan értékhatárt, amely a Közösség egészében alkalmazandó, és amelynek eléréséig e szolgáltatásnyújtások továbbra is a letelepedésük helye szerinti tagállamban héakötelesek. Másodsorban, a szolgáltatásnyújtás helye szerinti összes tagállam számlázási és nyilvántartás-vezetési követelményeinek teljesítésére vonatkozó követelmény nagyon sok terhet jelent. Ezért a vállalkozások terheinek minimálisra csökkentése érdekében a számlázásra azoknak a szabályoknak kell irányadóknak lenniük, amelyek a különös szabályozásokat alkalmazó szolgáltató számára azonosítót kiadó tagállamban alkalmazandók. Harmadsorban, a Közösségben nem letelepedett, de valamelyik tagállamban a héa tekintetében nyilvántartásba vett adóalanyok (például azért, mert az adott tagállamban héaköteles eseti ügyleteket bonyolítanak) sem a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást, sem a Közösségben letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást nem alkalmazhatják. Következésképp javasolt, hogy az ilyen adóalanyok számára engedélyezett legyen a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása.

³ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁴ A Tanács 2009. október 19-i 2009/132/EK irányelve a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának meghatározásáról bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében (HL L 292., 2009.11.10., 5. o.).

- (4) Ezenfelül a távközlési, a műsor-, illetve az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások adóztatása tekintetében 2015. január 1-jén bevezetett különös szabályozások értékelése rámutatott, hogy túlságosan rövid határidőt eredményez az a követelmény, mely szerint a héabevallást az adómegállapítási tárgyidőszak végét követő 20 napon belül be kell nyújtani, különösen a távközlési hálózaton, felületen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatások esetén, mely esetben úgy vélelmezendő, hogy az adott hálózaton, felületen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatásokat a hálózat, a felület vagy a portál üzemeltetője nyújtja, akinek vagy amelynek a héabevallás kitöltéséhez szükséges információkat minden egyes szolgáltatótól be kell gyűjtenie. Az értékelés arra is rámutatott, hogy az a követelmény, mely szerint a helyesbítéseket az érintett adómegállapítási időszakra vonatkozó héabevallásban kell elvégezni, nagyon sok terhet ró az adóalanyokra, mivel megkövetelheti tőlük, hogy minden negyedévben több héabevallást is benyújtsanak. Következésképp a héabevallás benyújtási határidejét az adómegállapítási időszak végét követő 20 nappól 30 napra kell meghosszabbítani, továbbá lehetővé kell tenni az adóalanyok számára, hogy a korábbi héabevallásokat egy következő bevallásban helyesbítsék, nem pedig azon adómegállapítási időszakok bevallásában, amelyekre a helyesbítések vonatkoznak.
- (5) Annak érdekében, hogy azoknak az adóalanyoknak, amelyek nem adóalanyok részére a távközlési, a műsor- vagy az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokat nyújtanak, ne kelljen mindegyik olyan tagállamban héaazonosító számmal rendelkezniük, amelyben e szolgáltatások héakötelesek, a tagállamoknak engedélyezniük kell az ilyen szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok számára, hogy igénybe vehessék a nyilvántartásba vételre, valamint a héa bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszert, amely lehetővé teszi számukra, hogy az e szolgáltatásokra felszámított héát egyetlen tagállamban vallják be és fizessék be.
- (6) A termékek vásárlásával és a következő vevő részére való továbbértékesítésével összefüggő helyzetekre vonatkozó rendelkezések hatályának egyértelművé tétele érdekében a technológiai fejlődés figyelembevétele céljából hivatkozni kell az ügyletek megkötésére szolgáló új elektronikus kommunikációs eszközökre.

- (7) A belső piac megvalósítása, a globalizáció és a technológiai változások következtében robbanásszerűen növekszik az elektronikus kereskedelem, és ennél fogva a termékeknek a tagállamok közötti, illetve harmadik területekről vagy harmadik országokból a Közösségbe irányuló távértékesítése is. A 2006/112/EK irányelv és a 2009/132/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit hozzá kell igazítani ehhez a fejlődéshez, figyelembe véve a rendeltetési hely szerinti adóztatás elvét, továbbá a tagállami adóbevételek védelmének, az érintett vállalkozások számára az egyenlő versenyfeltételek megteremtésének és a rájuk háruló terhek minimálisra csökkentésének a szükségességét. A Közösségben, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott távközlési szolgáltatásokra, műsorszolgáltatásokra, illetve elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást ezért ki kell terjeszteni a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, és hasonló különös szabályozást kell bevezetni a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére.
- (8) A termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást alkalmazó vállalkozások terheinek csökkentése érdekében meg kell szüntetni azon kötelezettséget, hogy az ilyen értékesítésekre vonatkozóan számlát bocsássanak ki. A jogbiztonság ilyen vállalkozások számára történő garantálása érdekében az említett termékértékesítések teljesítési helyének meghatározására irányadó szabályoknak egyértelműen ki kell mondanium, hogy akkor is alkalmazandóak, ha a termékeket közvetett módon, az értékesítő megbízásából fuvarozzák el vagy adják fel, illetve ha az értékesítő közvetett módon vesz részt a termék fuvarozásában vagy feladásában.
- (9) A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás hatályának a 150 EUR-t nem meghaladó tényleges értékű termékek értékesítésére kell korlátozódnia, ezen az értéken felül behozatalkor vámcélokra teljes körű vámáru-nyilatkozatra van szükség. A kettős adóztatás elkerülése érdekében az e különös szabályozás alapján vámcélokból bejelentett termékek behozatalára hozzáadottérték-adó mentességet kell bevezetni. Ezenfelül a Közösségen belüli és kívüli értékesítők közötti verseny torzulásának, valamint az adóbevételek kiesésének elkerülése érdekében meg kell szüntetni az elhanyagolható értékű kis termékküldemények behozatalára vonatkozóan a 2009/132/EK irányelvben előírt mentességet.

- (10) A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást alkalmazó adóalanyok számára lehetővé kell tenni azt, hogy a Közösségben letelepedett közvetítő személyt jelöljenek ki a hea befizetéséért és a különös szabályozásban megállapított kötelezettségek nevükben és megbízásukból történő teljesítéséért felelős személyként.
- (11) A tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében a Közösségben nem letelepedett és az említett különös szabályozást alkalmazó adóalanyokat kötelezni kell arra, hogy közvetítő személyt jelöljenek ki. Ez a kötelezettség azonban nem alkalmazandó, ha az adóalany olyan országban telepedett le, amellyel az Unió kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött. Az említett felhatalmazásnak egyértelműen meghatározott, szigorú kritériumokon kell alapulnia.
- (12) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak biztosítása érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtására egységes feltételek mellett kerüljön sor azon harmadik országok jegyzékének összeállítását illetően, amelyekkel az Unió a 2008/55/EK tanácsi irányelv⁵ és a 904/2010/EU tanácsi rendelet⁶ hatályához hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁷ megfelelően kell gyakorolni. Mivel a harmadik országok jegyzékének összeállítása közvetlenül kapcsolódik a hozzáadottérték-adó területén folytatott közigazgatási együttműködéshez, indokolt, hogy a Bizottságot a 904/2010/EU rendelet 58. cikkével létrehozott Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság segítse.

⁵ A Tanács 2008. május 26-i 2008/55/EK irányelve az egyes lefoglalásokból, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 150., 2008.6.10., 28. o.).

⁶ A Tanács 2010. október 7-i 904/2010/EU rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 10. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (13) Az elektronikus kereskedelem robbanásszerű növekedése, és ebből fakadóan a Közösségbe importált, 150 EUR-t nem meghaladó tényleges értékű kisebb küldemények számának növekedése nyomán a tagállamoknak módszeresen engedélyezniük kell a behozatali héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások alkalmazását. Ez a szabályozás akkor alkalmazható, ha a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást nem alkalmaznak, és ha a végső beszerző nem a rendes behozatali eljárást választotta annak érdekében, hogy egy lehetséges kedvezményes héamértéket alkalmazhasson.
- (14) Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések alkalmazásának kezdő napját adott esetben azon idő figyelembevételével kell meghatározni, amely egyrészt az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedések bevezetéséhez, másrészt pedig ahhoz szükséges, hogy a tagállamok kiigazítsák a nyilvántartásba vételre, illetve a héa bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszerüket.
- (15) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a héakötelezettségek egyszerűsítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (16) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁸, megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (17) A 2006/112/EK irányelvet és a 2009/132/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2018. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2018. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

(1) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- a) távközlési szolgáltatások;
- b) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;
- c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben említettek.

Ha a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

(2) Az (1) bekezdés a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:

- a) a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedési hely hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található; és
- b) bármely, az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállambeli igénybe vevő részére történik szolgáltatásnyújtás; és
- c) az ilyen szolgáltatásnyújtás hea nélküli teljes értéke a folyó naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

- (3) Amennyiben valamely naptári év során a szolgáltatásnyújtás értéke meghaladja a (2) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt, attól az időponttól az (1) bekezdés alkalmazandó.
 - (4) Az a tagállam, amelynek a területén a (2) bekezdésben említett szolgáltatók letelepedtek, vagy letelepedési hely hiányában ott rendelkeznek állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, e szolgáltatók számára biztosítja azt a jogot, hogy választhassák a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének az (1) bekezdésnek megfelelően történő meghatározását, amely mindenesetre legalább két naptári évre szól.
 - (5) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy nyomon kövessék, az adóalany teljesíti-e a (2)–(4) bekezdésben említett feltételeket.
 - (6) A (2) bekezdés c) pontjában említett, nemzeti pénznembeli egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által ezen irányelv elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”
2. A 219a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219a. cikk

- (1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a számlázásra a következő szabályok vonatkoznak:
 - a) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályai, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás nyújtójának állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

- i. a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem telepedett le abban a tagállamban, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy az adott tagállambeli állandó telephelye a 192a. cikk b) pontja értelmében nem vesz részt a termék értékesítésében vagy a szolgáltatás nyújtásában, és a hía befizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője;
 - ii. az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének;
- b) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozások egyikét alkalmazó termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó számára azonosítót adnak ki.

Amennyiben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem telepedett le abban a tagállamban, amely a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, és a beszerző, illetve a szolgáltatás igénybevevője állítja ki a számlát (önszámlázás), vagy amennyiben nem alkalmazzák a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozásokat, az (1) bekezdés alkalmazandó.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdését a 244–248. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.”

3. A 358a. cikk 1. pontja helyébe a következő szöveg lép:

1. „»a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amelynek gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs;”.

4. A 361. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „e) nyilatkozat arról, hogy a személy gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs.”

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2021. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2021. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv a következő 14a. cikkel egészül ki:

- „(1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz révén közvetítést végez harmadik területekről vagy harmadik országokból küldeményként importált, 150 EUR összeget meg nem haladó tényleges értékű termékek távértékesítésében, akkor úgy tekintendő, hogy ez az adóalany megkapta e termékeket, és ő maga továbbértékesítette azokat harmadik területekről vagy harmadik országokból behozott termékek távértékesítése keretében.
- (2) Ha egy adóalany a 33. cikk (1) bekezdése szerinti termék-távértékesítéshez raktározást vállal, akár kiszállítással vagy újrakiszállítással, akár anélkül, és a termékek esetében nincs elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz révén történő közvetítés, akkor úgy tekintendő, hogy ez az adóalany megkapta a termékeket, és ő maga továbbértékesítette azokat távértékesítés keretében.”

2. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„A 32. cikktől eltérve olyan termékek értékesítése esetén, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából vagy közvetett részvételével adtak fel vagy fuvaroztak el olyan tagállamból, amely eltér a feladott, illetve fuvarozott termékek érkezési helyétől, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a beszerző részére feladott, illetve fuvarozott termékek érkezésükkor találhatóak, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:”

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a termékek értékesítője, vagy általa megbízott közvetítő személy harmadik területről vagy harmadik országból adja fel vagy fuvarozza el a termékeket, valamint a feladott, illetve fuvarozott termék érkezési helye szerinti tagállamba importálja azokat, a termékek abban a tagállamban értékesítettnek tekintendők, feltéve, hogy a termékekre felszámított hea bevallása a XII. cím 6. fejezetének 4. szakasza szerinti különös szabályozás alapján történik.”

3. A 34. cikket el kell hagyni.

4. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A 33. cikk nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, valamint a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközök értékesítésére, amelyek az e területekre vonatkozó különös szabályozás szerinti hea hatálya alá tartoznak.”

5. Az 58. cikk (2)–(6) bekezdését el kell hagyni.

6. Az V. cím a következő 3a. fejezettel egészül ki:

„3a. FEJEZET

A 33. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó termékek értékesítését folytató és az 58. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó adóalanyokra vonatkozó értékhatár

59c. cikk

- (1) A 33. cikk (1) bekezdése és az 58. cikk a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:
- a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedési hely hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található; és
 - b) az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállambeli beszerző, vagy szolgáltatás igénybevevője részére történik a szolgáltatásnyújtás vagy termékek feladása, illetve fuvarozása; és
 - c) az e rendelkezések hatálya alá tartozó termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás héa nélküli teljes értéke a folyó naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.
- (2) Amennyiben a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás értéke valamely naptári év során túllépi az (1) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt, attól az időponttól a 33. cikk (1) bekezdése és az 58. cikk alkalmazandó.
- (3) Az a tagállam, amelynek a területén a feladott, illetve fuvarozott termékek indulásukkor találhatóak, vagy amelyben a távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok letelepedtek, az (1) bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési helynek a 33. cikk (1) bekezdésének és az 58. cikknek megfelelően történő meghatározását, amely mindenestre legalább két naptári évre szól.

- (4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy nyomon kövessék, az adóalany teljesíti-e az (1)–(3) bekezdésben említett feltételeket.
- (5) Az (1) bekezdés c) pontjában említett, nemzeti pénznembeli egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által ezen irányelv elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”
7. A 143. cikk (1) bekezdése a következő ca) ponttal egészül ki:
- „ca) termékimport, amennyiben a héa bevallása a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében történik, és amennyiben legkésőbb a behozatali árnyilatkozat benyújtásakor az import szerinti tagállam illetékes vámhatóságának átadták a termékértékesítő vagy a megbízásából eljáró közvetítő személy 369q. cikk alapján kiadott héaazonosító számát;”
8. A 178. cikk a következő g) ponttal egészül ki:
- „g) amennyiben a XII. cím 6. fejezete 4. szakaszának alkalmazandósága esetén a termék beszerzőjeként, illetve a szolgáltatás igénybevevőjeként héa fizetésére kötelezett, a különös szabályozást alkalmazó adóalany, vagy adott esetben a megbízásából eljáró közvetítő személy által kibocsátott számlával vagy azt helyettesítő dokumentummal kell rendelkeznie, amely egyértelműen feltünteti a befizetett héát és a 369q. cikk alapján kiadott héaazonosító számot.”
9. A 220. cikk (1) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „2. a 33. cikkben említett termékértékesítés, kivéve, ha az adóalany alkalmazza a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában foglalt különös szabályozást;”
- 9a. A 207. cikk első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik, illetve amelyek a 194–197., a 199. és a 204. cikknek, valamint a 369l. cikk (3) bekezdésének megfelelően a nem az érintett tagállam területén letelepedett adóalanyok helyett héafizetésre kötelezett személynek minősülnek, teljesítsék az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeiket.”

10. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”

11. A 358. cikk a következőképpen módosul:

- a) az 1., 2. és 3. pontot el kell hagyni;
- b) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. »termékek távértékesítése«: azon termékek értékesítése, amelyek esetében a termékértékesítés teljesítési helyére a 33. cikk (1) bekezdése irányadó, valamint azon küldeményként szállított, 150 EUR tényleges értéket nem meghaladó termékek értékesítése, amelyek esetében a termékértékesítés teljesítési helyére a 33. cikk (2) bekezdése irányadó;”.

12. A 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

13. A 358a. cikk a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;”.

14. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek szolgáltatást nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik vagy amelyek valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

15. A 363. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adóalany tájékoztatja az említett tagállamot arról, hogy már nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”.

16. A 364. és a 365. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„364. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat vagy sem. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

365. cikk

A héabevallásnak tartalmaznia kell a héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban nyújtott, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások héa nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, valamint a vonatkozó héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

17. A 368. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„368. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikke szerinti héalevonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát vonhatja le a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban.”

18. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

19. A 369a. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 1a. ponttal egészül ki:

„1a. »termékek Közösségen belüli távértékesítése«: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából vagy az értékesítő közvetett részvételével adtak fel vagy fuvaroztak el olyan tagállamból, amely eltér a feladott, illetve fuvarozott termékek érkezési helyétől, és a teljesítési helyre a 33. cikk (1) bekezdése irányadó;”

b) a szöveg a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyben az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás vélhetően történik, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a beszerzőnek feladott, illetve fuvarozott termékek érkezési helye szerinti tagállam.”

20. A 369b. és a 369c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását minden olyan adóalanyak, aki vagy amely termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi, valamint a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett minden olyan adóalanyak, aki vagy amely szolgáltatást nyújt nem adóalanyok részére. Ez a különös szabályozás a Közösség területén ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

369c. cikk

Az adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységeinek megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, melynek következtében a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezen információkat elektronikus úton kell közölnie.”

21. A 369e. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból.”;

b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany bejelenti, hogy már nem végez az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítést, és nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”

22. A 369f. és a 369g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy végzett-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítést, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369g. cikk

- (1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban végzett, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás héa nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, valamint a vonatkozó héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is. A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.
- (2) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítés esetén a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében is tartalmaznia kell az ilyen értékesítés teljes összegét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, valamint tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által kiadott minden egyedi héaazonosító számot vagy adó-nyilvántartási számot. A héabevallásnak az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő minden egyes tagállam tekintetében tartalmaznia kell ezeket az információkat, fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban.

- (3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő egy vagy több tagállamban olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatásokat nyújt, a héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatások teljes összegét is minden egyes olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, valamint tartalmaznia kell az egyedi héaazonosító számot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.
- (4) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallásnak a 369f. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

23. A 369h. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyak a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.”

24. A 369i. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyak a hozzáadottérték-adót legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.”

25. A 369j. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369j. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban levonhatja.”

26. A 369k. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.”

27. A XII. cím 6. fejezete a következő 4. szakasszal egészül ki:

„4. szakasz

Harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás

369l. cikk

E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- (1) »harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése«: legfeljebb 150 EUR tényleges értékű küldeményként történő termékértékesítés, amely esetében a teljesítési helyre a 33. cikk (2) bekezdése irányadó;
- (2) »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel;”
- (3) »közvetítő személy«: a Közösségben letelepedett személy, akit vagy amelyet harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalany kijelölt a héa befizetéséért felelős személynek, valamint az adóalany nevében és megbízásából az e különös szabályozásban megállapított kötelezettségek teljesítésére.
- (4) Az »azonosítót kiadó tagállam«:
 - a) amennyiben az adóalany nem a Közösségben letelepedett, az a tagállam, amelyben nyilvántartásba kívánja vetetni magát;
 - b) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti;
 - c) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;
 - d) amennyiben a közvetítő személy gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;
 - e) amennyiben a közvetítő személy gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben a közvetítő személy ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti;

- (5) »fogyasztás szerinti tagállam«: a feladott vagy fuvarozott termékek érkezési helye szerinti tagállam.

369m. cikk

- (1) A tagállamok a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző alábbi adóalanyok számára engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását:
- a) a Közösségben letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalanyok;
 - b) a Közösségben akár letelepedett, akár nem letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, a Közösségben letelepedett közvetítő személy által képviselt adóalanyok;
 - c) olyan harmadik országban letelepedett és e harmadik országból termékek távértékesítését végző adóalanyok, amely harmadik ország a 2008/55/EK tanácsi irányelvhez* és a 904/2010/EU rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött az Unióval;
 - d) egy adóalany egyidejűleg csak egy közvetítő személyt jelölhet ki.
- [(2) Az első albekezdéstől eltérve, a 14a. cikk értelmében a termék értékesítőjének tekintett adóalany köteles ezt a különös szabályozást alkalmazni.]
- (3) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett harmadik országok jegyzékét megállapító végrehajtási jogi aktust fogad el. E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU rendelet 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, és az e célból eljáró bizottság a 904/2010/EU rendelet 58. cikkében létrehozott bizottság lesz.

* A Tanács 2008. május 26-i 2008/55/EK irányelve az egyes lefoglalásokból, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 150., 2008.6.10., 28. o.).

369n. cikk

Azoknak a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeknek a távértékesítése esetén, amelyek tekintetében a héa bevallása e különös szabályozás alapján történik, az adóztatandó tényállás az értékesítéskor valósul meg és az adófizetési kötelezettség is ekkor keletkezik. A termékek a fizetés elfogadásakor tekintendők értékesítettnek.

369o. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy az általa megbízott közvetítő személy köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, amelynek következtében többé nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

369p. cikk

- (1) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő személyt igénybe nem vevő adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:
 - a) név;
 - b) levelezési cím;
 - c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
 - d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám.
- (2) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő személy az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának egy vagy több adóalany megbízásából történő megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:
 - a) név;
 - b) levelezési cím;

- c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
 - d) héaazonosító szám;
 - e) az általa képviselt adóalanyok jegyzéke, valamint ezek levelezési címe, elektronikus levelezési címe és honlapja, héaazonosító száma vagy nemzeti adószáma
- (3) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy adott esetben a közvetítő személy köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak, ha a bejelentett adatokban változás következik be.

369q. cikk

- (1) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt egyedi héaazonosító számmal látja el, és az azonosítószámról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt.
- (2) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozást alkalmazó adóalany megbízásából eljáró közvetítő személyt egyedi héaazonosító számmal látja el, és az azonosítószámról elektronikus úton tájékoztatja a közvetítő személyt. Amennyiben valamely közvetítő személy egynél több adóalany megbízásából jár el, az azonosító szám az e szabályozás hatálya alá tartozó összes adóalany vonatkozásában végzett minden tevékenységére alkalmazandó.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alapján kiadott héaazonosító szám kizárólag e különös szabályozás céljára alkalmazandó.

369r. cikk

- (1) Az azonosítót kiadó tagállam törli az adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:
- a) ha az adóalany arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;

- b) ha egyéb okból feltételezhető, hogy a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló tevékenységei megszűntek;
 - c) ha az adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
 - d) ha az adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.
- (2) Az azonosítót kiadó tagállam törli a közvetítő személyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:
- a) ha két egymást követő naptári negyedévből álló időszakban nem járt el közvetítő személyként az e különös szabályozást alkalmazó valamely adóalany megbízásából;
 - b) ha már nem teljesíti a közvetítő személyként történő eljáráshoz szükséges többi feltételt;
 - c) ha tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369s. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanynak vagy a közvetítő személynek minden naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam számára, függetlenül attól, hogy végezte-e harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Amennyiben a héabevallást az első bekezdésnek megfelelően nyújtották be, a tagállamok nem írnak elő további héával kapcsolatos kötelezettséget vagy más alakíságot a behozatalkor.

369t. cikk

- (1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369q. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált azon termékek távértékesítésének héa nélküli teljes összegét, amelyek tekintetében az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, továbbá a teljes összeget az alkalmazandó héamértékek szerinti bontásban. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

- (2) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallásnak a 369s. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.
- (3) Az e különös szabályozást alkalmazó több adóalany által is kijelölt közvetítő személy nem köteles megadni a héabevallásban minden egyes olyan adóalany termékértékesítéseit, amelyek héabefizetéséért felelős.

369u. cikk

- (1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a héabevallás a nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a termékértékesítést más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy a közvetítő személy a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

- (2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

369v. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyoknak vagy a közvetítő személyeknek a hozzáadottérték-adót a héabevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.

Az adót az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára kell befizetni. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a befizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára kell teljesíteni.

369w. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóköteles tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát vonhatja le a 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban.

369x. cikk

- (1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A közvetítő személynek az általa képviselt adóalanyok mindegyikéről nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

A nyilvántartást az ügylet évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.”

28. A XII. cím a következő 7. fejezettel egészül ki:

„7. FEJEZET

Az importra felszámított héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások

369y. cikk

Amennyiben a legfeljebb 150 EUR tényleges értékű termékküldemények importjára nem alkalmazzák a 6. fejezet 4. szakaszában foglalt különleges szabályozást, az import szerinti tagállam engedélyezi a termékeket a címzett megbízásából a Közösség területén vám elé állító személy számára, hogy különös szabályozást alkalmazzon azon feladott, illetve fuvarozott termékek behozatalára felszámított héa bevallására és befizetésére, amelyek érkezési helye az adott tagállamban van.

369z. cikk

(1) E különös szabályozás alkalmazásában:

- a) a termékek címzettje felel a héa befizetéséért;
- b) a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személy felelős azért, hogy a címzettől beszedje és megfizesse a héát.

(2) A tagállamok előírják, hogy a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személynek megfelelő intézkedéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a termékek címzettje a helyes összegű adót fizesse be.

369za. cikk

A 94. cikk (2) bekezdésétől eltérve, e különös szabályozás alkalmazásakor az import szerinti tagállamban alkalmazandó általános héamérték alkalmazandó.

369zb. cikk

- (1) A tagállamok lehetővé teszik az e különös szabályozás alapján beszedett héa elektronikus úton történő havi bevallását. A bevallásnak az adott naptári hónapban beszedett héa teljes összegét tartalmaznia kell.
- (2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát az importot követő hónap végéig be kell fizetni.
- (3) Az e különös szabályozást alkalmazó személyeknek az import szerinti tagállam által meghatározandó ideig meg kell őrizniük az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről vezetett nyilvántartást. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az import szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a bevallott héa helyességét, és a nyilvántartást kérésre elektronikus úton az import szerinti tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

369zc. cikk

- (1) A 2006/112/EK irányelv 358. cikkének (3a) bekezdésében, 369l. cikkének (1) bekezdésében és 369y. cikkében említett összegek esetében az euróról nemzeti pénznemre történő átszámításhoz alkalmazandó árfolyamot évente egyszer, a 2009/132/EK irányelvvel összhangban kell meghatározni. Az alkalmazandó árfolyam az október első munkanapján érvényes árfolyam, amelyet a következő év január 1-jétől kell alkalmazni.
- (2) A tagállamok kerekíthetik az euróban megadott összegek átszámításával nemzeti valutában kapott összegeket.
- (3) A tagállamok továbbra is alkalmazhatják az (1) bekezdés szerinti éves kiigazítás időpontjában hatályban lévő mentességek összegét, ha a mentességek euróban megadott összegének átszámítása a (2) bekezdésben engedélyezett kerekítés előtt a nemzeti valutában kifejezett összeg 5 %-nál kisebb változásához vagy az összeg csökkenéséhez vezet.”

3. cikk

A 2009/132/EK irányelv módosítása

A 2009/132/EK irányelv IV. címét 2021. január 1-jei hatállyal el kell hagyni.

4. cikk

- (1) A tagállamok legkésőbb 2017. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok 2018. január 1-jétől alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek.

A tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre⁹ és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet¹⁰ megállapítja a nem adóalanyoknak szánt távközlési-, műsor-, vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatások teljesítési helyének meghatározásához az igénybevevő illetőségének vélelmezésére vonatkozó részletes rendelkezéseket.
- (2) A vélelmek alkalmazására vonatkozó követelmények értékelése rámutatott, hogy a Közösségben letelepedett, és más tagállambeli nem adóalanyok részére szolgáltatást nyújtó adóalany számára a szolgáltatását igénybe vevő letelepedési helyére, illetve állandó lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére vonatkozó két, egymásnak nem ellentmondó bizonyíték beszerzése – bizonyos körülmények között – rendkívül nagy terhet jelent.

⁹ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

¹⁰ A Tanács 2011. március 15-i 282/2011/EU végrehajtási rendelete a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

- (3) Ez a teher különösen hátrányos a kis- és középvállalkozások számára. Az egy bizonyítékra vonatkozó követelmény várhatóan egyszerűsíti az olyan kis- és középvállalkozások kötelezettségeit, amelyeknek a más tagállambeli igénybevevők részére bonyolított Közösségen belüli szolgáltatásnyújtása bizonyos értékhatár alatt van.
- (4) Az igénybevevő illetőségének bizonyítására vonatkozó követelmény egyszerűsítése kiegészíti a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében meghatározott különös szabályozásnak az (EU) [...] [...] / tanácsi irányelv¹¹ 1. cikke által bevezetett módosításait, ezért azt ugyanattól az időponttól célszerű alkalmazni.
- (5) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet 24b. cikke a következő második és harmadik bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás esetében, amennyiben egy adóalany által a valamely tagállamban lévő székhelyéről vagy állandó telephelyéről nyújtott szolgáltatások héa nélküli összértéke a folyó és a megelőző naptári évben nem haladja meg a 100 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget, azt kell vélelmezni, hogy az igénybevevő azon a helyen telepedett le, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye ott található, amely helyet a szolgáltatásnyújtó az e rendelet 24f. cikkének a)–e) pontjában felsoroltak közül a szolgáltatásnyújtásban részt vevő, de a szolgáltatótól vagy az igénybevevőtől eltérő személy által szolgáltatott egy bizonyíték alapján ilyenként meghatároz.

Amennyiben valamely naptári év során a szolgáltatásnyújtás értéke eléri a második bekezdésben előírt értékhatárt, a második bekezdés az adott időponttól kezdve mindaddig nem alkalmazandó, amíg a második bekezdésben előírt feltételek ismét nem teljesülnek.

¹¹ A Tanács ...-i (EU) [...] [...] irányelve a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról.

A nemzeti pénznembeli egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által e rendelet elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök
